opponit timori q̃ prudētie. Sꝫ ↄ̃ ē qđ dr̃ Eccl. 20. Laſciuus ꝛ imprudēs non obſuāt tempus. ſed h̃ ptinet ad negligentiā. g̃ negligentia opponit prudētie. ¶ R. dicendū ꝙ neglig̃etia directe opponit ſollicitudini. ſollicitudo aũt ptinet ad rōem. ꝛ rectitudo ſollicitudinis ad prudētiā. vnde p oppoſitū negligētia ad ĩprudētiaꝫ ptinet. ꝛ h̃ etiā ex ipſo nomie apparet: qa ſicut Iſidoꝰ dicit in li. ethimol. negligēs dr̃ q̃i nec eligēs. electio aũt recta eoꝝ que ſunt ad finē ad prudētiā ptiet vñ negligētia ptinet ad imprudētiā. ¶ Ad primū g̃ dicēdū ꝙ negligentia conſiſtit ĩ defectu interioris actꝰ ad quē ptinet etiā electio. pigritia aũt ꝛ torpor magis ptinent ad executioneꝫ: ita tñ ꝙ pigritia importat tarditatē ad exequēdū: torpor remiſſionē quādaꝫ ĩportat ĩ ipſa executōe: ꝛ iđ ↄuenient torpor ex accidia naſcit: qa accidia ē triſtitia aggrauās. i. ĩpediēs aĩum ab operando. ¶ Ad ſecūdum dicēdū ꝙ omiſſio ptinet ad exteriorē actuꝫ. Eſt. n. omiſſio qñ ptermittit aliqs actus debitꝰ. ꝛ iđ oppōit iuſticie: ꝛ ē effectꝰ negligētie: ſicˀ ēt executio iuſti opis ē effectꝰ rōnis. ¶ Ad tertiū dđ ꝙ negligentia eſt circa actū pcipiēdi ad quē ptinet etiā ſollicitudo: alit tñ circa actū hūc deficit negligēs: et alr̃ incōſtās. incōſtans. n. deficit in pcipiendo q̃ſi ab aliquo impeditus. negligens aũt p defectū prōpte volūtatis. ¶ Ad quartuꝫ dđ ꝙ timor dei opatur ad vitatōem cuiuſlibet pcti. qa vt dr̃ puer. 15. Per timorē dñi declinat oīs a malo. ꝛ iđ timor facit negligētiā vitare: ñ tñ ita ꝙ directe negligētia timori opponat: ſed inq̃ꝫtum timor excitat hoiem ad actꝰ rōnis. vñ etiā ſ̃ hitū eſt cū de paſſiōibꝰ ageret ꝙ timor facit ↄſiliatiuos.

Ad tertium ſic pro

cedit. Videt ꝙ negligētia nō poſſit eē peccatū mortale. qa ſup illud Iob. 9. Verebar oīa opa mea. dicit glo. Gregl. ꝙ illā. ſ. negligētiā minor amor dei exaggerat. ſed vbicūqꝫ ē pctm̃ mortale: totalr̃ tollit amor dei. g̃ negligētia nō ē pctm̃ mortale. ¶ P. Sup illud Eccl. 7. De negligētia tua purga te cū paucis dicit glo. Quis oblatio pua fit: mltoꝝ dlictorū purgat negligētias. ſꝫ h̃ nō eēt ſi negligētia eēt pctm̃ mortale. g̃ negligentia non eſt peccatū mortale. ¶ P. In lege fuerūt ſtatuta ſacrificia p pctis mortalibꝰ: ſicˀ pꝫ ĩ Leuico. ſed nullū fuit ſtatutū ſacrificiū p negligētia. g̃ negligētia nō eſt pctm̃ mortale. ¶ Sꝫ ↄ̃ ē qđ hr̃ puer. 19. Qui negligit viā ſuā mortificabit. ¶ R. dđ ꝙ ſicut dictū eſt negligētia puenit ex quadā remiſſione volūtatis: p quā contingit ꝙ rō nō ſollicitat vt pcipiat ea que debꝫ: vl̃ eo mō quo dꝫ. Pōt g̃ duplr̃ cōtingere ꝙ negligētia ſit pctm̃ mortale. Vno mō ex parte eius qđ ptermittit p negligētiā: qđ qdem ſi ſit de neceſſitate ſalutis ſiue ſit actus ſiue circūſtātia erit pctm̃ mortale. Alioꝰ ex pte cāe. ſi. n. volūtas intātū ſit remiſſa circa ea que ſūt dei vt totalr̃ a dei caritate deficiat: talis negligētia eſt pctm̃ mortale: ꝛ h̃ pcipue ↄtigit qñ negligētia ſeqt ex ↄtēptu: alioqn ſi negligētia ↄſiſtat ĩ ptermiſſione alicuꝰ actꝰ vl̃ circūſtātie q̃ nō ſit de neceſſitate ſalutꝭ: nec h̃ fiat ex ↄtēptu ſꝫ ex aliquo defectu feruoris q̃ ĩpedit ĩterdū p aliqđ veniale pctm̃: tūc negligētia non ē mortale pctm̃: ſed veniale. ¶ Ad pmū g̃ dicendū ꝙ minor amor dei pōt ĩtelligi duplr̃. Vnoꝰ per defectū feruoris caritatis: ꝛ ſic cāt negligētia q̃ ē pctm̃ veniale. Alioꝰ p defectū ipiꝰ caritatis: ſicˀ dr̃ mĩor amor dĩ qñ aliqs diligit deuꝫ ſolū amore nāli: ꝛ tūc cāt negligētia q̃ ē peccatū mortale. ¶ Ad ſcđꝫ dđ ꝙ pua oblatio cū humili mēte ꝛ pura dilectōe facta vt ibiđ dr̃: nō ſolū purgat peccata venialia: ſed etiā mortalia. ¶ Ad tertiū dicēdū ꝙ qñ negligētia conſiſtit in ptermiſſione eoꝝ que ſunt đ neceſſitate ſalutis: tūc trahit ad aliud genꝰ peccati magis manifeſtū. pctā. n. q̃ ↄſiſtunt ĩ ĩterioribus actibꝰ ſunt magis occulta: ꝛ iđ p eis certa ſacrificia nō iniūgebāt ĩ lege: qa ſacrificioꝝ oblatio erat q̃daꝫ publica pteſtatio pcti q̃ ñ ē faciēda de pctō occulto.

Deinde ↄſide

randū ē de vitijs oppoſitis prudētie q̃ hñt ſilˀtudinem cū ipſa. Et circa h̃ q̃rūt octo. pꝰ vtꝝ prudentia carnis ſit pctm̃. 2ᵒ vtꝝ ſit pctm̃ mortale. 3ᵒ vtꝝ aſtutia ſit pctm̃ ſpāle. 4ᵒ de dolo. 5ᵒ de fraude 6ᵒ de ſollicitudine tpaliū rerum. 7ᵒ de ſollicitudine futurorum. 8ᵒ de origine horuꝫ vitiorum.

Ad primum ſic pro

cedit. Vr̃ ꝙ prudentia carnis nō ſit pctm̃.

Prudẽtia.n.ẽ nobilior virtus ꝙ̃ alie ṽtutes
morales.vtpote oium regitiua: ſed nulla iu
ſticia l'tꝑantia ẽ pctm̃.g̊ neqꝫ aliq̃ prudẽtia
ẽ pctm̃. ¶ P. Prudẽter opari ad finẽ ꝗ licite
amat̃ n̄ ẽ pctm̃:ſꝫ caro licite amat̃:nemo .n.
vnq̃ꝫ carnẽ ſuã odio habuit:vt hr̃ ad Eph.5.
g̊ prudẽtia carnis non ẽ pctm̃. ¶ P. Sic hõ
tẽtat̃ a carne:ita etiã tẽtat̃ a mundo ⁊ a dia
bolo.ſed nõ ponit̃ int̃ pctã aliq̃ prudẽtia mũ
di:vel etiã diaboli.g̊ neqꝫ dꝫ poni int̃ pctã
aliq̃ prudẽtia carnis. ¶ Sꝫ ↄ̃. Nullus ẽ ini
micus deo niſi ꝓpt̃ iniqtatẽ:ſm illud Sap.
14°. Sil' odio ſũt deo impius ⁊ impietas ei⁹
ſꝫ ſicut dr̃ ad Ro.8.prudẽtia carnis inimica
ẽ deo.g̊ prudẽtia carnis ẽ pctm̃. ¶ R̃° dõ ꝙ
ſicut ſ̃ dictũ ẽ:prudẽtia ẽ circa ea que ſunt
ad finẽ totius vite: ⁊ iõ prudentia carnis ꝓ
prie dr̃ ſm ꝙ aliqs bona carnis hẽt vt vlti
mũ finẽ ſue vite.manifeſtũ ẽ aũt ꝙ h̄ ẽ pec
catũ:ꝑ h̄.n.hõ deordinat̃ circa vltimũ finꝫ
ꝗ nõ ↄ̃ſiſtit in bonis corꝑis:ſicut ſ̃ hitum ẽ
⁊ iõ prudẽtia carnis ẽ pctm̃. ¶ Ad primum
g̊ dõ ꝙ iuſticia ⁊ tꝑantia i ſui rõne iportant
id vnde ṽtus laudat̃.ſ. equalitatẽ ⁊ cõcupi
ſcẽtiarum refrenatõem: ⁊ iõ nunq̃ꝫ accipiũ
tur in malo.ſꝫ nomẽ prudẽtie ſumit̃ a ꝓuidẽ
do ſicut ſ̃ dictũ ẽ:qõ etiã ad mala extẽdi po
teſt: ⁊ iõ lꝫ prudẽtia ſimpl'r dicta i bono ac
cipiat̃:aliq̃ tñ addito põt accipi in malo. ⁊ ſꝫ
hoc dr̃ prudẽtia carnis eẽ pctm̃. ¶ Ad ſecũ
dum dõ ꝙ caro ẽ ꝓpter aiam: ſicut mã ꝓpt̃
formã. ⁊ inſtrumẽtũ ꝓpter ꝑ̃ncipale agens.
⁊ iõ ſic licite dirigit̃ caro ut ordinet̃ ad bonũ
aie ſicut ad finẽ.ſi aũt i ipſo bono carnis cõ
ſtituat̃ vltim⁹ finis:erit inordinata ⁊ illicita
dilectio. ⁊ h̄ modo ad amorẽ carnis ordina
tur prudẽtia carnis. ¶ Ad tertiũ dõ ꝙ dia
bolus nos tẽtat nõ per modũ appetibilis ſꝫ
ꝑ modũ ſuggerentis. ⁊ iõ cum prudẽtia im
portet ordinẽ ad aliquẽ finẽ appetibilẽ: nõ
ita dr̃ prudẽtia diaboli ſic̃ prudẽtia r̃ſpc̃u ali
c⁹ mali finis ſub cui⁹ rõne tẽtat nos mũdus
⁊ caro:inq̃ꝫtum.ſ. ꝓponũtur nobis ad appe
tẽduꝫ bona mundi vel carnis: ⁊ ideo dr̃ pru
dentia carnis ⁊ etiã prudẽtia mũdi:ſm illud
Luc.16. Filij huius ſeculi prudẽtiores ſunt
in gnãtione ſua. ⁊c̃. Apl's aũt totũ cõꝓhẽdit
ſub prudẽtia carnis : ꝗa etiã exteriores res
mundi appetim⁹ ꝓpter carnẽ:põt tñ dici ꝙ
ꝗa prudẽtia quodãmodo dr̃ ſapientia:vt ſ̃
dictũ eſt:ideo ſm tres tẽtatões põt intelligi
triplex prudẽtia.vñ Jaco.3°. dr̃ ſapientia eẽ
terrena aialis ⁊ diabolica vt ſupra habitum
eſt cũ de ſapientia ageret̃.

Ad ſecundum ſic pro

cedit̃. Vr̃ ꝙ prudẽtia carnis ſit pctm̃ morta
le. Rebellare.n.diue legi ẽ peccatuꝫ morta
le:ꝗa ꝑ hoc ds̃ ↄ̃tẽnit̃:ſed prudẽtia carnis
nõ ẽ ſubiecta legi diuine:vt hr̃ Ro.8.g̊ prudẽ
tia carnis eſt peccatũ mortale. ¶ P. De ẽ pec
catũ i ſpũm ſanctum ẽ pctm̃ mortale: ſꝫ pru
dentia carnis vr̃ eẽ peccatũ in ſpũm ſanctũ
nõ.n.põt eẽ ſubiecta legi dei: vt dr̃ Ro.8°.
⁊ ita videt̃ eẽ peccatũ irremiſſibile:qõ eſt ꝓ
priũ peccati in ſpũm ſanctũ.g̊ prudẽtia car
nis eſt pctm̃ mortale. ¶ P. Maximo bono
maximũ malũ opponit̃:vt pꝫ i.8°.ethi.ſꝫ pru
dentia carnis opponit̃ prudẽtie q̃ eſt ꝓ̃cipua
int̃ virtutes morales.g̊ prudẽtia carnis ẽ ꝓ̃
cipuũ int̃ pctã mortalia: ⁊ ita ẽ pctm̃ morta
le. ¶ Sꝫ ↄ̃. Illud qõ diminuit pctm̃ nõ im
portat de ſe rõem peccati mortalis. ſed cau
te ꝓſeq̃ ea que ꝑtinent ad curã carnis : qõ
vr̃ ad prudẽtiã carnis ꝑtinere diminuit pec
catũ.g̊ prudẽtia carnis de ſui rõne non ipor
tat pctm̃ mortale. ¶ R̃° dõ ꝙ ſicut ſ̃ dictuꝫ
ẽ:prudẽs dr̃ aliqs dupl'r.vno° ſimpl'r.ſ. i or
dine ad finẽ toti⁹ vite.alio° ſm qd.ſ.in ordi
ne ad finẽ aliquẽ ꝑticularẽ:puta ſicut dr̃ ali
quis prudẽs i negociatõe vl' i aliq̃ huiuſmo
di. Si g̊ prudẽtia carnis accipiat̃ ſm abſo
lutã prudẽtie rõeꝫ:ita.ſ. ꝙ i cura carnis ↄ̃ſti
tuat̃ vltimus finis totius vite:ſic ẽ peccatuꝫ
mortale:q2 ꝑ hoc hõ auertit̃ a deo cũ impoſ
ſibile ſit eẽ pl'es fines vltimos:vt ſ̃ hitum ẽ.
Si ṽo prudẽtia carnis accipiat̃ ſm rõnem
particularis prudẽtie:ſic prudẽtia carnis ẽ
peccatũ veniale.contigit.n.q̃nq̃ꝫ ꝙ aliqs in
ordinate afficit̃ ad aliqõ delectabile carnis
abſq̃ꝫ h̄ ꝙ auertat̃ a deo ꝑ peccatũ mortale.
vñ nõ cõſtituit finẽ toti⁹ vite i delectatione
carnis: ⁊ ſic adhibere ſtudiũ ad hãc delecta
tionẽ cõſequẽdã ẽ pctm̃ veniale : qõ ꝑtinet
ad prudẽtiã carnis. Si vero aliqs actu curã
carnis referat in finẽ honeſtũ:puta cũ aliqs
ſtudet comeſtioni ꝓpt̃ corporis ſuſtẽtatio
nẽ nõ vocat̃ prudẽtia carnis : ꝗa ſic vtit̃ hõ
cura carnis vt ad finẽ. ¶ Ad ꝑ̃muꝫ g̊ dõ ꝙ
apl's loqtur de prudẽtia carnis ſm ꝙ finis
conſtituit̃ i bonis carnis totius vite huma
ne:et ſic ẽ pctm̃ mortale. ¶ Ad ſecundũ dõ

ꝙ prudētia carnis nō īportat pctm̄ ī ſpm̄ ſā
ctū.qḋ.n.dr̄ ꝙ non pōt eē ſubiecta legi dei
nō ſic ē intelligēdū ꝙ ille q̄ hēt prudētiam
carnis nō poſſit ꝯuerti ⁊ ſubyci legi dei:ſed
q2 ipa prudētia carnis legi dī n̄ pōt eē ſubie
cta ſicut nec īiuſticia pōt eē iuſta : nec caloꝛ
pōt eē frigidus:q̄uis calidū poſſet eē frigi
dum. ¶ Ad tertiū dḋ ꝙ oē pctm̄ opponitur
prudētie:ſicut ⁊ prudētia ꝑcipat̄ in oī vtu
te.ſ3 iō nō op3 ꝙ qōlibet pctm̄ prudentie op
poſitū ſit grauiſſimū:ſ3 ſolū qn̄ opponit̄ pru
dentie in aliquo maximo.

Ad tertium ſic pꝛo

cedit̄. Vr̄ ꝙ aſtutia n̄ ſit ſpāle pctm̄. Verba
.n.ſacre ſcripture nō īducūt aliquē ad peccā
dū:īducūt aūt ad aſtutiā : ſm̄ illud ꝓuer.ꝑ.
vt def puulis aſtutia.g̊ aſtutia nō eſt pctm̄.
¶ P̄.ꝓuer.13°.dr̄.Aſtut⁹ oīa agit cum ꝯſilio.
aut g̊ ad finē bonū:aut ad finē malū. ſi ad fi
nē bonū nō vr̄ eē pctm̄.ſi aūt ad finē malū3
vr̄ ꝑtinere ad prudētiā carnis vl' ſcl'i. g̊ aſtu
tia nō ē ſpāle pctm̄ a prudētia carnis diſtin
ctū. ¶ P̄.Grego⁹.10.moꝛal.exponens illud
Job.12.Deridet̄ iuſti ſimplicitas:dic̄.Sapia
h⁹ mūdi ē coꝛ machinatōib⁹ tegere : ſenſum
verbis velare:q̄ falſa ſūt v̄a oñdere:q̄ vera ſt̄
falſa demōſtrare:⁊ poſtea ſubdit: h̄ pruden
tia vſu a iuuenib⁹ ſcit̄:a pueris p̄cio diſcitur
ſ3 ea que p̄dicta ſūt videtur ad aſtutiā ꝑtinē
g̊ aſtutia nō diſtiguit̄ a prudētia carnis vel
mūdi:⁊ ita nō vr̄ eē ſpāle pctm̄. ¶ S3 ꝯ̄ ē qḋ
apl's dicit.2.ad Coꝛ.4.Abdicamus occulta
dedecoꝛis non ambulātes ī aſtutia: n3 adul
terātes v̄bum dei.g̊ aſtutia eſt qḋdā3 pctm̄.
¶ R̄° dicendū ꝙ prudētia eſt recta rō agi
biliū:ſicut ſcīa ē recta rō ſcibiliū.cōtingit āt
ꝯ̄ rectitudinē ſcīe dupl'r peccare in ſpecula
tiuis.vno q̄de3 mō qn̄ rō inducit̄ ad aliqua3
ꝯcluſionē falſam q̄ apparet vera. alio° ex eo
ꝙ rō ꝓcedit ex aliq̄bus falſis q̄ videtur eſſe
vera:ſiue ſint ad ꝯcluſionē verā ſiue ad ꝯclu
ſionē falſa3:ita ēt aliqḋ pctm̄ pōt eē ꝯ̄ prudē
tiā habēs aliquā ſilr̄itudinē eius dupl'r.vno°
q2 ſtudiū rōnis oꝛdinat̄ ad finem q̄ non ē ve
re bon⁹ ſ3 apparēs.⁊ h̄ ꝑtinet ad prudētiam
carnis.alio° in q̄ſtū aliq̄s ad finē conſeq̄ndū
vel ad bonū vel ad malū vtit̄ nō veris vys :
ſ3 ſil'atis ⁊ apparētib⁹:⁊ h̄ ꝑtinet ad peccatū
aſtutie.vn̄ eſt quoddā peccatum prudentie
oppoſitum a prudētia carnis diſtinctum.

¶ Ad primū g̊ dicēdū ꝙ ſicut Aug⁹ dicit in
4.ꝯ̄ Julianū:ſicut prudētia abuſiue qn̄3 in
malo accipit̄:ita etiā aſtutia qn̄q3 in bono:
⁊ h̄ ꝓpter ſilr̄itudinē vnius ad alteꝝ.ꝓp̄e tn̄
aſtutia ī malo accipit̄ : ſicut ⁊ ph̄s dicit ī.6.
ethi. ¶ Ad ſecundū dḋ ꝙ Greg⁹ ſub prudē
tia mūdi accepit oīa q̄ ꝑnt ad falſam prudē
tiā ꝑtinere.vnde ēt ſub hac ꝯp̄hēdit̄ aſtu
tia. ¶ Ad tertiū dicēdū ꝙ aſtutia pōt ꝯſilia
ri ⁊ ad finē bonū ⁊ ad finē malū : nec oꝫ ad
finē bonū falſis vys ꝑuenire ⁊ ſil'atis:ſ3 veris
vnde aſtutia etiā ſi oꝛdinet̄ ad bonū fine3 ē
pctm̄.

Ad quartum ſic pꝛo

cedit̄. Videt̄ ꝙ dolus nō ſit pctm̄ ad aſtutiā
ꝑtinēs. Peccatū.n.in ꝑfectis viris nō inue
nit̄ p̄cipue moꝛtale.inuenit̄ aūt in eis aliq̄s
dolus:ſm̄ illud.2.ad Coꝛ.12. Cū eſſem aſtu
tus dolo vos cepi.g̊ dolus nō ē ſemꝑ pctm̄.
¶ P̄.Dolus maxime ad linguā ꝑtinē vr̄:ſ3
ill'd ps. Linguis ſuis doloſe agebāt. aſtutia
āt ſicut ⁊ prudētia ē in ipo actu rōnis. g̊ do
lus non pertinet ad aſtutia3. ¶ P̄.Prouer.
.12.dr̄.Dolus in coꝛde cogitantiū mala. ſed
nō oīs maloꝝ cogitatio ꝑtinet ad aſtutiā. g̊
dolus non vr̄ ad aſtutiā ꝑtinere. ¶ S3 ꝯ̄ ē
ꝙ aſtutia ad circūueniendū oꝛdinat̄ ſm̄ il
lud apl'i ad Eph.4.In aſtutia ad circūuen
tionē erroꝛis:ad qḋ ēt dolus oꝛdiat̄.g̊ dolus
ꝑtinet ad aſtutiā. R̄° dḋ ꝙ ſicut ſ̄ dictū ē:
ad aſtutiā ꝑtinet aſſumere vias nō veras ſ3
ſil'atas ⁊ apparētes ad aliquē finē ꝓſeq̄ndu3
vel bonū vl' malū.aſſūptio aūt haꝝ viaꝝ pōt
dupl'r cōſiderari.vno q̄dem mō in ipſa exco
gitatōe viaꝝ huiuſmōi:⁊ h̄ ꝓp̄e ꝑtīet ad aſtu
tiā:ſicut ēt excogitatio rectaꝝ viaꝝ ad debi
tum finem ꝑtinet ad prudētiā. alio mō pōt
ꝯſiderari taliū viaꝝ aſſūptio ſm̄ executōem
operis:⁊ ſm̄ hoc ꝑtinet ad dolū:⁊ iō dolus
īpoꝛtat quādā executōem aſtutie:⁊ ſm̄ hoc
ad aſtutiā ꝑtinet ¶ Ad p̄mū g̊ dḋ ꝙ ſic aſtu
tia ꝓp̄e accipit̄ ī malo:abuſiue aūt in bono:
ita etiā ⁊ dolus q̄ ē aſtutie executio. ¶ Ad
ſcḋm dicēdū ꝙ executio aſtutie ad decipiē
dum p̄mo q̄dem ⁊ p̄cipal'r ſit ꝑ verba q̄ p̄ci
puum locum tenēt int̄ ſigna q̄bus hō ſigni
ficat aliq̄d alteri:vt p3 ꝑ Aug'.in li.ḋ doctri
na xp̄iana. ⁊ iō dolus maxime attribuit̄ lo
cutōi:cōtingit tn̄ eē dolū ⁊ in factis:ſm̄ illḋ
p̄s.Et dolum facerent in ſuos ei⁹.Eſt etiā

dolus in corde ſm illud Eccl.19. Interiora ei⁹ plena ſūt dolo: ſʒ hoc ē ſm ꝙ aliqs dolos excogitat: ſm illud ps. Et dolos tota die meditabant. ¶ Ad tertiū dō ꝙ qcūqʒ cogitant aliqd malū facē: neceſſe ē ꝙ excogitēt aliqs vias ad hoc ꝙ propoſitum impleant: ꝛ vtplurimum excogitant vias doloſas qb⁹ facilius ꝓpoſitū ꝯſequat̃: q̄uis ꝯtingat qn̄qʒ ꝙ abſʒ aſtutia ꝛ dolo aliq apte ꝛ ꝑ violētiā malum opet̃: ſʒ hoc q2 difficili⁹ fit i paucioribꝰ accidit.

Ad quintum ſic pro

cedit̃. Vr̃ ꝙ fraus ad aſtutiā ptineat. Nō.n. ē laudabile ꝙ aliqs decipi ſe patiat̃ ad qd aſtutia tēdit. ē aūt laudabile ꝙ aliqs patiat̃ fraudē ſm illud.i.ad Cor.6°. Quare nō magis fraudē patimini. ḡ fraus nō pertinet ad aſtutiā. ¶ P. Fraus ptinē vr̃ ad illicitā acceptōem vl̃ receptōem exterioꝝ reꝝ: dr̃.n. actuū 5°. ꝙ vir qdā noīe Ananias cū ſaphyra vxore ſua vēdidit agrū: ꝛ fraudauit d pcio agri. ſʒ illicite vſurpare vel retinere res exteriores ptinet ad iniuſticiā vl̃ illiberalitatē. ḡ fraus non ptinet ad aſtutiā que opponit̃ prudētie ¶ P. Nullus aſtutia vtit̃ ꝯ ſeipm: ſʒ aliquoꝝ fraudes ſūt ꝯ ſeipſos: dr̃.n. ꝓuer.i. de qbuſdam ꝙ moliunt̃ fraudes contra aīas ſuas. ḡ fraus n̄ ptinet ad aſtutiā. ¶ Sʒ ꝯ. Fraus ad deceptōem ordinat̃ ſm illud Iob.13°. Nūquid decipiet̃ vt hō vr̃is fraudulentijs. ad idē ēt ordinat̃ aſtutia. ḡ fraus ad aſtutiā ptinet: R° dō ꝙ ſicut dolus ꝯſiſtit i executōe aſtutie: ita etiā ꝛ fraus. ſed in hoc differre vident̃ ꝙ dolus ptinet vniuerſalr̃ ad executionē aſtutie: ſiue fiat ꝑ vba ſiue ꝑ fcā. fraus aūt magl ꝓpe ptinet ad executōem aſtutie ſm ꝙ fit ꝑ facta. ¶ Ad pmū ḡ dō ꝙ apl's n̄ inducit fideles ad hoc ꝙ decipiant̃ i cogſcendo: ſʒ ad hoc ꝙ defectū deceptiōis patient̃ tolerent i ſuſtinēdis iniurijs fraudulēter illatl ¶ Ad ſecūdū dō ꝙ executio aſtutie pōt fieri ꝑ aliqd aliud vitiū: ſicut ꝛ executio prudētie fit ꝑ vtutes. ꝛ hoc mō nihil ꝓhibet defraudatōem ptinere ad auariciā vel ad illiberalitatem. ¶ Ad tertiū dō ꝙ illi qui fraudes faciunt ex eorum intētōe non moliunt̃ aliquid ꝯ ſeipſos vel ꝯ aīas ſuas: ſʒ ex iuſto di iudicio ꝓuenit vt id qd ꝯ alios moliunt̃ ꝯ eos retorqueat̃. ſʒ illud ps. Incidit i foueā quam fecit.

Ad ſextum ſic proce

dit̃. Vr̃ ꝙ licitū ſit ſollicitudinē hr̃e de tpalibus rebꝰ. Ad pſidētē.n. ptinet ſollicitū eē de his qbꝰ peſt ſʒ illud Ro.12°. Qui peſt i ſollicitudine: ſʒ hō peſt ex dīna ordiatōe tpalibꝰ rebꝰ: ſʒ illō ps. Oia ſubieciſti ſub pedibꝰ eiꝰ oues ꝛ boues. ꝛc̄. ḡ hō dʒ hr̃e ſollicitudinē de tpalibꝰ rebꝰ. ¶ P. Vnuſqſqʒ ſollicitꝰ ē de fine ꝓpt quē opat̃. ſʒ licitū ē hoīez opari ꝓpter tpalia qbꝰ vitā ſuſtētet. vn̄ aplus dic̃.2. ad Theſſal.3°. Si qs nō vult opari nō mā ducet. ḡ licitū ē ſollicitari de rebꝰ tpalibus. ¶ P. Sollicitudo de opibꝰ mīe laudabil̃ ē ſm illud 2.ad Thimotl.p̄. Cū Romā veniſſet ſollicite me q̄ſiuit. ſʒ ſollicitudo tpaliū reꝝ qn̄qʒ ptinet ad opa mīe: puta cū qs ſollicitudinē adhibʒ ad ꝓcurādū negocia pupillorū ꝛ pauperꝝ. ḡ ſollicitudo tpaliū reꝝ n̄ ē illicita. ¶ Sʒ ꝯ ē qd dn̄s dic̃ Math.6°. Nolite ſolliciti eē dicētes. qd mādūcabimꝰ: aut qd bibemꝰ: aut q̄ opiemur: q̄ tn̄ ſt̃ maxie neceſſaria. ¶ R° dō ꝙ ſollicitudo iportat ſtudiū qddā adhibitū ad aliqd ꝯſeq̄ndū. Maniſeſtū ē āt ꝙ maiꝰ ſtudiū adhibet̃ vbi ē timor deficiēdi: ꝛ iō vbi ē ſecuritas ꝯſeq̄ndi mīor inuenit ſollicitudo. Sic ḡ ſollicitudo tpalium reꝝ tripl'r pōt eē illicita. Vno qdē mō ex pte eiꝰ de q̄ ſollicitamur. ſi. ſ. tpalia tanq̄ ſinē q̄ramꝰ. vn̄ ꝛ Augꝰ dic̃ in li. de opibꝰ mōachoꝝ: cū dn̄s dicit. Nolite ſolliciti eē. ꝛc̄. hoc dic̃: vt n̄ iſta ītueāt̃: ꝛ ꝓpt iſta faciāt qcqd in euāgelij ꝓdicatōe facē iubet̃. Alioꝰ pōt eſſe tpaliū ſollicitudo illicita ꝓpt ſupfluum ſtudium qd apponit̃ ad tpalia ꝓcurāda ꝓpt q̄ hō a ſpūalibꝰ qbꝰ pncipaliꝰ iſuire dʒ retrahit̃ ꝛ iō dr̃ Math.13°. ꝙ ſollicitudo ſecl'i ſuffocat vbū. 3° mō ex pte timoris ſupflui: qn̄. ſ. aliqs timet ne faciēdo qd dʒ neceſſaria ſibi deficiāt: qd dn̄s tripl'r excludit. p̄ ꝓpt maiora bn̄ficia hoī pſtita diuinitꝰ ꝑter ſuā ſollicitudinē. ſ. corpꝰ ꝛ aīam. 2° ꝓpt ſubuētōem q̄ deus aīalibus ꝛ plantis ſubuenit abſqʒ ope humano ſm ꝓportōez ſue nāe. 3° ex diuina ꝓuidētia ꝓpt cuiꝰ ignorātiā gētiles circa tēporalia bona q̄renda pncipaliꝰ ſollicitātur ꝛ iō ꝯcludit ꝙ pncipalr̃ nr̃a ſollicitudo eē dʒ de ſpūalibꝰ bonis ſpātes ꝙ ēt tpalia nobis ꝓueniēt ad nccitatē ſi fecerimꝰ qd debemus ¶ Ad pmū ḡ dō ꝙ tpalia bōa ſubiecta ſūt hoī vt eis vtat̃ ad neceſſitatē: nō vt i eis

finē conſtituat ⁊ ſupflue circa ea ſollicitef.
¶ Ad ſcōm dō ꝙ ſollicitudo eiꝰ q corpali la
bore panē acqrit: n̄ ē ſupflua ſi ſit moderata
⁊ iō Hieronyꝰ dic̄ ꝙ labor exercēdus ē: ſolli
citudo tollenda ſupflua. ſ. aīum ingetans.
¶ Ad tertiū dicēdū ꝙ ſollicitudo tpaliū in
opibus miē ordinaf ad finē caritatis. ⁊ ideo
nō ē illicita niſi ſit ſupflua.

Ad ſeptimum ſic pro

cedif. Vr ꝙ aliqs debeat ſollicitꝰ eē futuro
rū. Dr̄. n. puer. 6. Uade ad formicā o piger ⁊
ꝯſidera vias eiꝰ ⁊ diſce ſapiam: q̄ cū nō hēat
ducē nec pceptorē: parat in eſtate cibū ſibi ⁊
cōgregat i meſſe qd̄ comedat. ſed h̄ ē in futu
rū ſollicitari. ḡ laudabilis ē ſollicitudo futu
rorꝫ. ¶ P̄. Sollicitudo ad prudētiā ptinet.
ſed prudētia pcipue ē futurorꝫ. pcipua. n. ps
eius ē puidētia futurorꝫ: vt ſ̄ dictū ē. ḡ v̄tuo
ſū ē ſollicitari de futurꝭ. ¶ P̄. Quicūqꝫ repo
nit aliqd in poſterꝫ ꝯſuādū ſollicitꝰ ē i futurꝫ:
ſed ipſe xp̄s legif Joh. 12°. loculos habuiſſe
ad aliqd ꝯſeruādū q̄s Judas deferebat. aplī
etiā cōſeruabāt pcia pdiorꝫ q̄ an̄ pedes eorꝫ
ponebāt: vt legif Act. 4°. ḡ licitū ē in futurꝫ
ſollicitari. ¶ Sꝫ ꝯ ē qd̄ dn̄s dicit Math. 6°.
Nolite ſolliciti eē i craſtinū: cras aūt ibi po
nif p futuro ſic dic̄ Hieroꝰ ¶ Rꝰ dō ꝙ nullū
opꝰ pōt eē v̄tuoſū niſi debitꝭ circūſtātijs ve
ſtiaf int̄ quas vna ē debitū tp̄s ſm̄ illud Ec
cl̄iaſtes. 8°. Oi negocio tp̄s ē ⁊ opportunitas
qd̄ nō ſolū i exteriorib' opibꝰ ſꝫ ēt in iteriori
ſollicitudine locū hꝫ. vnicuiqꝫ. n. tpi ꝯpetit
ppa ſollicitudo: ſicut tpi eſtatis cōpetit ſolli
citudo metēdi: tpi autūni ꝯpetit ſollicitudo
vindemie. ſiqs ḡ tpe eſtatis de vindemia iaꝫ
eſſet ſollicitꝰ: ſupflue pocciparet futuri tē
poris ſollicitudinem. vnde huiuſmodi ſolli
citudinem tanq̄ꝫ ſuperfluam dn̄s prohibet
dicēs: nolite ſolliciti eē i craſtinū. vn̄ ſubdit.
craſtinꝰ. n. dies ſollicitꝰ erit ſibiipſi. i. ſuā pro
priā ſollicitudinē hēbit q̄ ſufficiet ad aīum
affligēdū. ⁊ hoc eſt qd̄ ſubdit. ſuffic̄ diei ma
litia ſua. i. afflictio ſollicitudīs. ¶ Ad pmūꝫ
ḡ dō ꝙ formica habꝫ ſollicitudinē cōgruā
tpi: ⁊ h̄ nobis imitandū pponif. ¶ Ad ſcōꝫ
dō ꝙ ad prudētiā pertinet puidētia debita
futurorꝫ. eſſet aūt inordinata futurorꝫ ſollici
tudo ſiqs tpalia in qbus dr̄ pteritum ⁊ futu
rū tanq̄ꝫ fines q̄reret: vel ſi ſupflua quereret
vltra pn̄tis vite neceſſitatē. vel ſi tp̄s ſollicitu

dinis preoccuparet. ¶ Ad tertiuꝫ dō ꝙ ſicut
Augꝰ dicit in li. de ſmone dn̄i i mōte: cū vi
derimꝰ aliquem ſeruum dei puidere ne iſta
neceſſaria ſibi deſint: non iudicemus eū de
craſtino ſollicitū eē. nā ⁊ ipſe dn̄s ppt̄ exem
plū loculos hr̄e dignatꝰ ē. ⁊ in actibꝰ aplorꝫ
ſcriptū ē. ea q̄ ad victū ſūt neceſſaria pcura
ta eſſe in futurꝫ ppt̄ iminētē famē. nō ḡ dn̄s
iprobat ſi qs humano more iſta pcuret: ſed
ſi qs ppt̄ iſta militet deo.

Ad octauum ſic pro

cedif. Videf ꝙ huiuſmōi vitia nō orianf ex
auaritia. qa ſic̄ dictū ē p luxuriā maxie rō
patif defectū i ſua rectitudine. ſꝫ huiuſmodi
vitia opponūf rōni recte. ſ. prudētie. ḡ huiuſ
mōi vitia maxime ex luxuria oriunf: pſertiꝫ
cū ph̄s dicat i 7° ethi. ꝙ venꝰ ē doloſa ⁊ eiꝰ
corrigia ē varia: ⁊ ꝙ ex iſidijs agit icōtinēs
ꝯcupiſcētie ¶ P̄. Predicta vitia hn̄t quādā
ſilitudinem prudētie: vt dictū ē: ſꝫ ad prudē
tiā cū ſit in rōe maiorē ppinqtatē hr̄e videf
vitia magis ſpūalia: vt ſupbia ⁊ ianis glia. ḡ
huiuſmōi vitia magis vidētur ex ſupbia ori
ri q̄ꝫ ex auaritia. ¶ P̄. Dō inſidijs vtif non
ſolū in diripiēdis bonis alienis. ſꝫ etiā i ma
chinādo aliorꝫ cedes: qꝫ pmū ptinet ad aua
ritiā: ſcōm ad irā: ſꝫ iſidijs vti ptinet ad aſtu
tiā dolū ⁊ fraudē. ḡ pdicta vitia n̄ ſolū oriū
tur ex auaritia ſꝫ ēt ex ira ¶ Sꝫ ꝯ ē qd̄ Gregꝰ
31° moral. ponit fraudē filiā auaritie. ¶ Rꝰ.
dicendum ꝙ ſicut dictū ē prudētia carnis
⁊ aſtutia cū dolo ⁊ fraude quādā ſilitudineꝫ
habēt cū prudētia in aliq̄li vſu rōis. pcipue
aūt int̄ alias v̄tutes morales vſus rōis recte
apparet in iuſticia q̄ ē i appetitu rōnali. ⁊ iō
vſus rōnis indebitꝰ etiā maxime apparet in
vitijs oppoſitis iuſticie. opponif aūt ſibi ma
xime auaritia. ⁊ iō pdicta vitia maxime ex
auaritia oriunf. ¶ Ad pmū ḡ dō ꝙ luxuria
ppter vehemētiā delectatōis ⁊ concupiſcen
tie totalr̄ opprimit rōem ne pdeat i actū. in
pdictis aūt vitijs aliquis vſus rōnis ē lꝫ in
ordinatus. vnde pdicta vitia nō oriunf dire
cte ex luxuria. Qꝫ aūt ph̄s venerē doloſam
appellat: h̄ dr̄ ſm̄ quādā ſilitudinē inq̄ꝫtuꝫ
. ſ. hoīem ſubito ſubripit: ſicut ⁊ i dolis agif
nō tn̄ p aſtutias ſꝫ magis p violētiā cōcupiſ
⁊ delectatōis. vn̄ ⁊ ſubdit: ꝙ venus furaf in
tellectū mltū ſapiētis. ¶ Ad ſecundū dō ꝙ
ex inſidijs agere ad quādaꝫ puſillanimitatē

pertinẽ vr̃. magnanim⁹. n. ĩ oĩbus vult mani
feſtus eſſe: vt pħs dicit in. 4. ethi. ⁊ iõ qꝛ ſu
pb:a quãdã ſiſitudinẽ, magnanimitatis hẽt
vel fingit: inde eſt ꝙ non directe ex ſupbia
huiuſmodi vitia oriũtur q̃ vtũt fraude ⁊ do
lo. magis aũt h̃ ptinet ad auaritiã q̃ ꝓpriaꝫ
vtilitatẽ q̃rit ꝑuipẽdẽs excellẽtiã. ¶ Ad ter
tiũ dõ ꝙ ira hẽt ſubitũ motũ. vñ ꝑcipitant̃
agit ⁊ abſq̃ ↄſilio q̃ vtũt p̃dicta vitia lꝫ iordi
nate: ꝙ aũt aliq̃ inſidijs vtant̃ ad cedes alio
rũ nõ ꝓueñit ex ira: ſꝫ magꝭ ex odio: qꝛ iracũ
dus appetit eẽ manifeſtus ĩ nocẽdo vt dicit
pħs in 2° rhetorice.

Deinde ↄſide

randũ ẽ de p̃ceptis ad pru
dentiã ptinẽtib⁹. Et circa
h̃ querũt duo. p̃ de p̃ceptꝭ
ptinẽtib⁹ ad prudẽtiã. 2° d̃
p̃ceptis ptinentibus ad vitia oppoſita.

Ad primum ſic pro

cedit̃. Ur̃ ꝙ de prudẽtia fuerit dandũ aliqđ
p̃ceptũ int̃ p̃cepta decalogi. De p̃ncipaliori
.n. v̄tute p̃ncipaliora p̃cepta dari d̃bẽt. ſꝫ p̃n
cipaliora p̃cepta legis ſũt p̃cepta decalogi.
cũ g̃ prudẽtia ſit p̃ncipalior int̃ virtutes mo
rales: vr̃ ꝙ de prudẽtia fuerit dandũ aliqđ
p̃ceptũ int̃ p̃cepta decalogi. ¶ P̃. In doctri
na euãgelica ↄtinet̃ lex maxime q̃ꝫtum ad
p̃cepta decalogi. ſꝫ in doctrina euãgelica da
tur p̃ceptũ d̃ prudẽtia: vt pꝫ Math. io. Eſto
te prudẽtes ſicut ſerpẽtes. g̃ int̃ p̃cepta d̃ca
logi debuit p̃cipi actus prudẽtie. ¶ P̃. Alia
documẽta veteris teſtamẽti ad p̃cepta d̃ca
logi ordinant̃: vñ ⁊ Malach. vlt. dr̃. Mem
tote legis moyſi ſui mei quã mandaui ei in
oreb. ſꝫ in alijs documẽtis veteris teſtamẽti
dat̃ p̃cepta d̃ prudẽtia: ſic̃ puer. 3. Ne innitarꝭ
prudẽtie tue. ⁊ .i. 4°. cap̃. Palpebre tue p̃ce
dãt greſſus tuos. g̃ ⁊ ĩ lege d̃buit aliqđ p̃ce
ptũ de prudẽtia dari: ⁊ p̃cipue int̃ p̃cepta de
calogi. ¶ Sꝫ ↄ̃triũ pꝫ enumerãti p̃cepta de
calogi. R° dõ ꝙ ſic̃ s̃ dictũ ẽ cũ de p̃ceptis
ageret̃: p̃cepta decalogi ſic̃ data ſũt oĩ pplo
ita etiã cadũt ĩ extimatõe oĩuꝫ q̃i ad nãlem
rõem ptinẽtia. p̃cipue aũt ſũt de dictamine
rõnis nãlis fines hũane vite q̃ ſe hñt ĩ agen
dis: ſicut p̃ncipia nãlr̃ cognita ĩ ſpeculatiuiſ
vt ex s̃ dictis pꝫ. prudẽtia aũt ñ ẽ circa finẽ
ſꝫ circa ea q̃ ſũt ad finẽ vt s̃ dictũ ẽ. ⁊ iõ ñ ſu

it ↄueniẽs vt int̃ p̃cepta decalogi aliqđ p̃ce
ptũ poneret̃ ad prudẽtiã ptinẽs directe: ad
quã tñ oĩa p̃cepta decalogi ptinẽt ſm ꝙ ipa
ẽ directiua oĩuꝫ virtuoſoꝝ actuũ. ¶ Ad pri
mũ g̃ dõ ꝙ lꝫ prudẽtia ſit ſimplr̃ p̃ncipalior
oĩb⁹ alijs virtutib⁹ moralib⁹. iuſticia tñ p̃nci
pali⁹ reſpicit rõem debiti qđ requirit̃ ad p̃rece
ptũ: vt s̃ dictũ ẽ. ⁊ iõ p̃ncipalia p̃cepta legis
q̃ ſũt p̃cepta decalogi magis debuerunt̃ ad
iuſticiã q̃ꝫ ad prudẽtiã pertinẽ. ¶ Ad ſecũ
dum dõ ꝙ doctrina euãgelica ẽ doctrina ꝑ
fectõis: ⁊ iõ oportuit ꝙ in ipa ꝑfecte inſtru
eret̃ hõ de oĩb⁹ q̃ ptinẽt ad rectitudinẽ vite
ſiue ſint fines ſiue ſint ea q̃ ſt̃ ad finẽ: ⁊ ꝓpt̃
h̃ oportuit ĩ doctrina euãgelica, etiã de pru
dentia p̃cepta dari. ¶ Ad tertiũ dõ ꝙ ſicut
alia doctrina veteris teſtamẽti ordinat̃ ad
p̃cepta decalogi vt ad finẽ: ita etiã ↄueniẽs
fuit vt in ſubſequentibus documẽtis vet̃is
teſtamẽti hoĩes inſtruerẽt̃ de actu prudẽtie
q̃ ẽ circa ea q̃ ſunt ad finẽ.

Ad ſecũduꝫ ſic proce

dit̃. Uidet̃ ꝙ ĩ veteri lege fuerũt incõueniẽ
ter p̃cepta ꝓhibitiua ꝓpoſita de vitijs oppo
ſitis prudẽtie. Opponũt̃ .n. prudẽtie nõ mi
nus illa q̃ hñt directã oppoſitõem ad ipam
ſicut iprudẽtia ⁊ ptes ei⁹ q̃ꝫ illa q̃ cũ ipa ſili
tudinẽ hñt: ſic̃ aſtutia ⁊ q̃ ad ipam ptinẽt. ſꝫ
h̃ vitia ꝓhibẽt̃ in lege. dr̃. n. Leuitꝭ. 19°. Nõ
facies calũniã ꝓximo tuo. ⁊ Deut°. 25°. Nõ
hẽbis ĩ ſacculo tuo diuerſa põdera min⁹ ⁊
mai⁹. g̃ de illis vitijs q̃ directe opponunt̃
prudẽtie aliq̃ p̃cepta ꝓhibitiua dari debue
rũt. ¶ P̃. In mltis alijs reb⁹ põt fieri fraus
q̃ꝫ ĩ emptõe ⁊ vẽditõe. icõueniẽt̃ g̃ fraudẽ
ĩ ſola ẽptõe ⁊ vẽditõe lex ꝓhibuit. ¶ P̃. Ea
dẽ rõ ẽ p̃cipiẽdi actũ virtutꝭ ⁊ ꝓhibẽdi actũ
vitij oppoſiti: ſed act⁹ prudẽtie nõ inueniũt̃
ĩ lege p̃cepti. g̃ nec aliq̃ oppoſita vitia d̃bue
rũt ĩ lege ꝓhiberi. ¶ Sꝫ ↄ̃triũ pꝫ ꝑ p̃cepta le
gis ĩducta. ¶ R° dicenduꝫ ꝙ ſic̃ s̃ dictũ ẽ: iu
ſticia maxime reſpic̃ rõem debiti qđ requirit̃
ad p̃ceptũ: qꝛ iuſticia ẽ ad reddẽdũ debituꝫ
alt̃i: vt. i. dicet̃. aſtutia ãt q̃ꝫtũ ad executõeꝫ
maxime cõmittit̃ in hꝭ circa q̃ ẽ iuſticia vt
dictũ ẽ. ⁊ iõ ↄueniẽs fuit vt p̃cepta ꝓhibiti
ua darent̃ ĩ lege de executõe aſtutie inq̃ꝫtũ
ad iniuſticiã ptinet: ſic̃ cũ dolo ⁊ fraude ali
q̃s alicui calũniã ingerit vl̃ ei⁹ bona ſurripit.
¶ Ad p̃mũ g̃ dicendũ ꝙ illa vitia q̃ directe